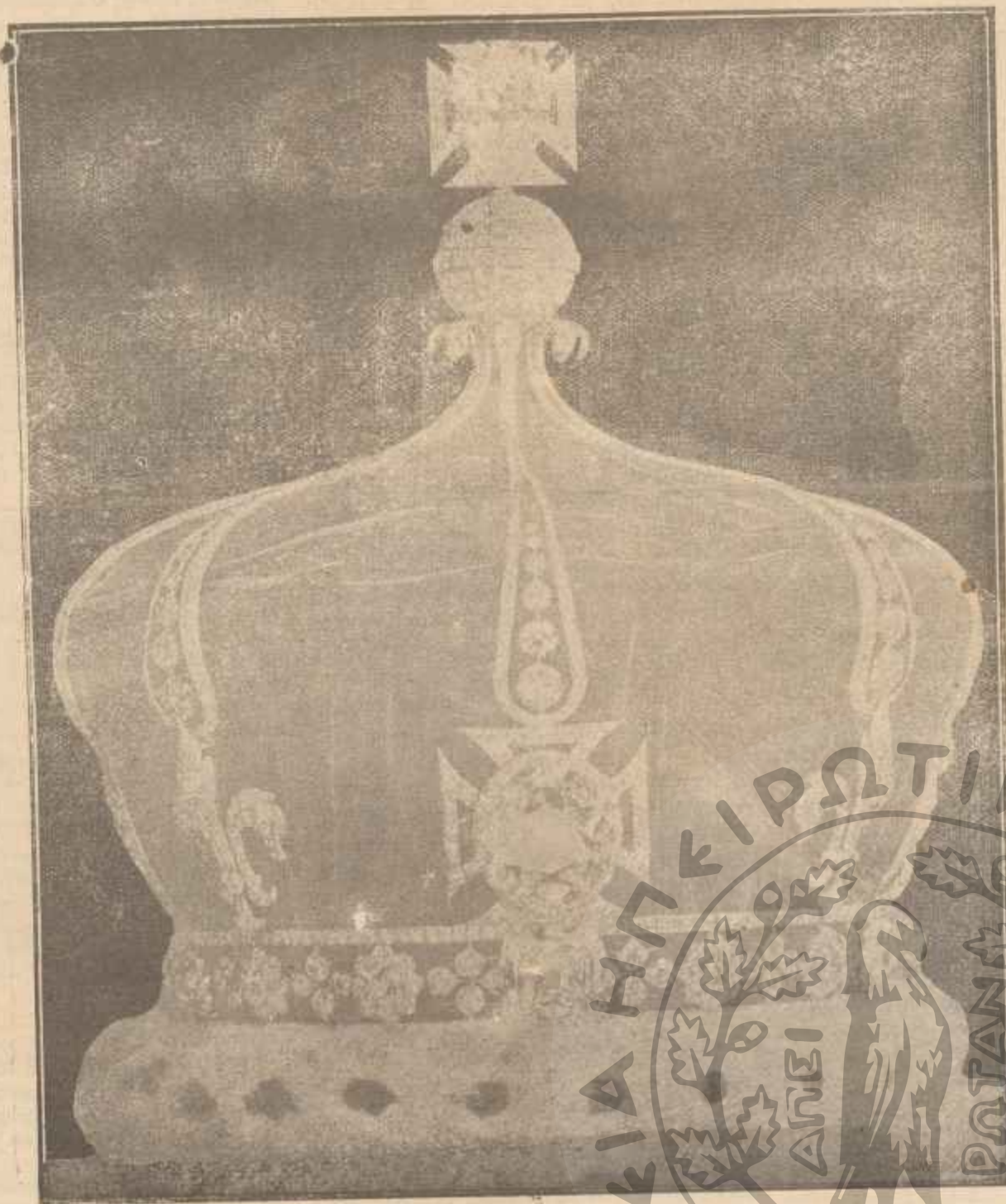

'Ασ' Όλα

Τὸ 'σύμβολόν μας: ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖον ἐπίτιδες κατασκευάσθη ἐπὶ τῇ ἀρχαίᾳ τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. Τὸ στέμμα τοῦτο, ἔργον τῆς ἀγγλικῆς διακοσμητικῆς καλλιτεχνίας, εἶναι κομρτότατον καὶ ἐλαφρότατον, ἀποτελούμενον ἐκ πολυτίμων λίθων.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟ ΑΜΦΙΒΑΝΗΤΡΟΝ

Εἰς τὴν μελαγχολικὴν καὶ σμερὰν θαλάσσαν τῆς Γαλιλαίας ὁ Σίμων καὶ ὁ ἀδελφὸς του Ἀνδρέας ἤλθον. Συναντῶν αὐτοὺς ὁ Χριστὸς καὶ τοὺς καλεῖ: «Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμῖς ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Παύει δύο ἄλλοι ἀδελφοί, ὁ Τίτωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, κατήλθον τὰ δίκτυα αὐτῶν· ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσε καὶ τοὺς οἰκτιροῦντες, ὡς οἱ πρῶτοι, ἀφέντες τὰ δίκτυα καὶ τὰ πλοῖα, ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν.

Βεβαίως τὸν ἀναγνώστην τῆς αἰωνιότητος τοῦ Εὐαγγελίου περὶ αὐτῆς ἐκλήσκει ἡ παραδειγματικὴ ἀφοσίωσις τῶν ἀποστόλων τοῦτον ἀλλέως, οἱ ὅποιοι, εὐθὺς ὡς εἶδον τὸν Χριστόν, μόλις ἤκουσαν τοὺς παρηγόρους λόγους του, μόλις ἐδρασίστησαν ἀπὸ τὴν φερέλπιδα διδασκαλίαν του καὶ ἀμέσως ἀφίονται καὶ ἰστία καὶ πλοῖα διὰ τὸ ἠκολουθήσαν τὸν διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος οὐδὲν ἐν τῇ γῇ τοῖς ὑπάρχοντι εἰμὶ βασιλεὺς, στερήσεις καὶ διωγμούς.

Τί ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐγοήτευσεν τοὺς ἀποστόλους ἀλιεῖς τῆς Γαλιλαίας τόσον, ὥστε, ἀφίονται οἱ τοὺς ἀμφιβλήστρων των, ν' ἀκολουθήσωσι τὸν «Ἀλῖα τῶν ψαλῶν»; Ποῦ ἀκριβῶς ὑπῆρχε τὸ δέλεαρ, ὥστε αὐτοὶ οἱ κατ' ἐξοχὴν ἀτομικιστὰὶ νὰ διαθέσωσιν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀπὸ ἀλίσκων νὰ γίνωσιν ἰχθύες;

Ἐδὼ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ἰσχύος τοῦ Χριστιανισμοῦ, περὶ τοῦ ὁποῖου καὶ ἄλλοτε ἀνέφερον, ἡ δύναμις τοῦ λογικοῦ ἀμφιβλήστρου. Ἀν περὶ τὸ ἀμφιβλήστρον τῶν ἀλίσκων συρρέωσιν οἱ ἰχθύες παραπλανώμενοι, ὅπου εὐρίσκουν τὸν θάνατον, εἰς τὸ ἀμφιβλήστρον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἔσπευσε διὰ νὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Ἡ γοητεία τοῦ νοητοῦ τοῦτου ἀμφιβλήστρου ἐπὶ ἤρθε ἀναταγώνιστος, ὥστε, ἐνθ' ὃ τὸ πρῶτον μόνον πείσασα ἡρῶναι ὁπαδοὺς, μετὰ παρέλευσιν αἰώνων τινῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ὑπερηφάνως ἔφερον τὸ τίμιον τοῦ Χριστιανοῦ δόγμα, ἠρῶναι κατ' ἑκατομύρια. Κατέλαβον τὰ πάντα, τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρούς, τὰς καλύβας καὶ τὰ μέγαρα, καὶ ἀρῆκαν κενούς μόνον τοὺς εἰδωλικούς ναοὺς.

Ἐπὶ τὸν αἰῶνα, οἱ ὅποιοι κατεδύσαν πολλὰ καὶ ἀνέτρεψαν πλείστα, ἐπὶ τὸν δ' χρόνον, ὁ ὁποῖος τίποτε δὲν ἀρῆκεν ἀμετέωρον καὶ ἀναλλοίωτον. Ἀλλ' ὁ χρόνος ὑπεχώρησε καὶ αὐτὸς πρὸ τῆς γοητείας τοῦ νέου δόγματος καὶ ἀρῆκε τὸ ἀμφιβλήστρον τοῦ Χριστοῦ ν' ἀπάγῃ πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι τὴν ἐπιζητοῦσιν.

Τὴν παρελθούσαν πέμπτῃν ἐγένετο εἰς τὸν ἐν Λονδίνο ναὸν τοῦ Θεοδοσιανοῦ ἡ στέφανος τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς τελετῆς, κατὰ τὰ ἐκείθεν τηλεγραφήματα, ὑπερβαίνει πᾶσαν φαντασίαν.

Ἐκεῖ, εἰς τὸ μελαγχολικὸν Λονδίον, τὴν μεγαλειότητα πόλιν τοῦ κόσμου, εἰς λαὸς μέγας, ἔχων ὅλην τὴν συναίσθησιν τῆς ἰσχύος του καὶ τῆς ἐπιβολῆς του, ἐπεφυγμὴ τὸν νέον βασιλέα του, εἰς τὸν ὅποιον καὶ παραδίδει τὰ σύμβολα τοῦ κράτους. Ἡ τελετὴ αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι δι' αὐτῆς ὡς ἐν καλειδοσκοπίῳ ἐδείχθη ἡ ἰσχύς τῆς κραταιᾶς Ἀλβανίας, ἥτις ἀρῶναι κτήσεις καὶ ἐπὶ τῶν πάντε ἡγεῖται, δύναται δὲ νὰ καυχῇθ' ὅτι δὲν βλέπει τὸν «ἡλιον δύοντα». Οἱ πολυάριθμοι ἐπιστάται, ἔξωθεν, οἱ συρρέοντες κατὰ τὴν στέφην, ἐπιστρέφοντες θὰ διακηρύξωσι μίαν ἐπὶ φορὰν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἰσχὺν κράτους, τοῦ ὁποῖου τὰ υπερτριπλάσια πλοῦτὰ φρούρια, τὰ ἐρευγόμενα σήμερον χαίρεισιν ὁμοφροντίᾳ εἶναι εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἑτοιμα νὰ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησιν.

Σήμερον ὁ ἀναξ ἀναχωρεῖ ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐπιστρέφον εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ἀπὸ προηγουμένως ἐπισκέψθη τὸ Μοναστήριον. Εἰς πάντας κατέστη ἀντιληπτὴ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταξιδίου τούτου. Ἡ γενναιωδὴς τοῦ Σουλτάνου, τὸ μετρίχον αὐτοῦ, ἡ πρὸς τὸν λαόν του ἀμέσως συνάφεια, ἐπέδρασαν λίαν εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ καταστάσεως· καθὼς ὁ ἀναγγέλλει ὁ Σερφίτ Τουργούτ πασᾶς, οἱ Ἀλβανοὶ, ἐπωφελοῦμενοι τῆς παραχωρηθείσης αὐτοῖς ἀμνηστίας, ἤρξαντο παραδιδόμενοι.

Κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίες, ἡ Κυβέρνησις ἐλάθεν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀπομακρύνῃ ἐξ Ἀλβανίας τὸν συγκεντρωθέντα ἐκεῖ στρατόν, ὅτε ν' ἀπολύσῃ τὰ τάγματα, ἅτινα μετέστησαν ἐν ἀποδόσει τιμὰς πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον. Ἐκ τούτων δείκνυται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις φαίνεται πολὺ ἐπιφυλακτικῇ, μετὰ περισκέψεως πολλῆς ἀποβλέπουσα πρὸς τὸ μέλλον.

Μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει καὶ ἡ Βουλγαρία ἀναθεώρησιν τοῦ συνταγματικοῦ τῆς χάρτου. Συνεκλήθη πρὸς τοῦτο ἐν Τυρνόβῳ ἐθνὸς συνέλευσις, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁποίας πρῶτον δ' ἐκλήθη Φερδινάνδος. Ἡ ἀναθεώρησις γίνεται συνεπὲς τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βουλγαρίας. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν δὲν ἐλείψαν τὰ ἐπιστάδια. Οἱ ἀγροτικοὶ καὶ ριζοσπαστικοὶ ἐξέφρασαν τὴν δυσπρόστατον των κατὰ τοῦ βασιλέως.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐπέτειος τελετὴ τῶν Ἑθνικῶν Φιλαθροπικῶν Καταστημάτων, τῆς ὁποίας προέστη ἡ Α. Θ. Παναγιότης, λειτουργήσασα ἐν τῇ ἐκφ' τοῦ Βαλουκῆ καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λήμων, Λεβάν, Λέρον καὶ Κιλικίας, Ἐφέσου, Φιλαδέλφειας καὶ Βάρνης. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔδωκεν τριτάτον ἐπὶ τῶν τῶν ἐκείνων ἀδελφῶν Πατριάρχων, μετ' ὃ ἐπισκέψθη τὰ τμήματα τῶν Καταστημάτων. Κατὰ τὸ δοθέν γεῦμα ὁμιλήσεν ὁ Πατριάρχης, ὁ Μητροπολίτης Λήμων καὶ ὁ κ. Ἐκ. Ρίθος.

Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1910, τὰ Καταστήματα ἐνομήσαν 6,023 ἀσθενεῖς, ἐξ ὧν ἀπέθανον 811, ὅσους ὡς ἐν δημοσίᾳ ἀνέχεται εἰς 13%, ἐπὶ τοῖς ἐκείνους ὁλοκλήρως ἀσθενεῖς εἰσῆχθησαν 170, ἐξ ὧν ἀπέθανον 52. Εἰς τὸν πλησίον τῶν Νοσοκομείων ἰδρυθέντα ἱατρικὰ σταθμὰ προσήλθον 2,232 ἀσθενεῖς ἀδελφῶν φυλῆς καὶ θρησκείας. Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1910 κλείει μὲν πρὸς 63 λίαν.

Ἀπεφοίτησαν νὰ σταλῇ τηλεγράφημα κοινὸν τῶν ἐνταῦθα Πατριαρχῶν πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, ἐπιστρέφοντα εἰς Μοναστήριον, δι' ὃ ἐκτελεστέον ὅπως ἀποβλέψῃ καὶ μεριμνήσῃ πατρικῶς καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τὴν καὶ ταλαιπωρουμένων ἐθνότητων.

Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐλήφθη τεσερεῖς τοῦ ὁπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σχετικὸς πρὸς τὸν μητροπολιτικὸν ζήτημα Σμύρνης, δι' ὃ καλοῦνται τὰ Πατριαρχεῖα ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τοὺς ἀλλεπαλλήλους τεσερεῖδες, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε τὸ ὁπουργεῖον. Ἐξ ἄλλου ἐλήφθη καὶ ἡ ἀπολογία τοῦ Μητροπολίτου, ἥτις, ἀναγνωσθεῖσα ἐπὶ Συνόδου, ἐκρίθη ἐλαφροτέρα.

ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος συνήλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν πορ. Τρίτην. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐγένετο ἐξωδικὸς λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγκλήσεως τῶν Δύο Σωμάτων, τοῦ Πατριαρχικοῦ δηλοῦντος ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ συγκληθῇ ταῦτα, ἀρκεῖ νὰ ἐγκρίναι τὸ αὐτὸ ὅτι ἀρκεῖται.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σμύρνης διὰ γραμμάτων του πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἀναφέρει δὲ μεταβάσει ἡμῶν ὅπως παρανόμως καὶ ἀδικοῦτως τὴν ἀνέγερσιν μικροῦ παρεκκλησίου εἰς Βιλεδίμ.

Τὴν παρελθ. Τετάρτην συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὸ Α. Ε. Μ. Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδέλφειας κ. Προκοπίου.

Τὴν Πέμπτῃν συνήλθεν ἡ Ι. Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἠγέρθη τὸ ζήτημα κατὰ πόσον τὸ Μ. Συμβούλιον ἔχει δικαίωμα νὰ πᾶν ἡ διοίκησις πατριαρχικῶς ὑπαλλήλων. Ἐπὶ Συνόδου ἀνεγώσθη γράμμα τοῦ Μητροπολίτου Λαρίδος, καταγγέλλοντος μεγάλας καταπίσεις καὶ φρικτοὺς κακώσεις τῶν ἐν Ἐγγὺ-Λεῖ ὁμογενῶν ὑπὸ τοῦ Καϊμακίμη Ζηλιάχοβας.

Ἀνεγώσθη τεσερεῖς τοῦ ὁπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δι' ὃ δηλοῦται ὅτι ὁ Καϊμακίμης Οὐζούν-Κιοπροῦ, ὁ καλέσας τὴν θείαν Κοινωνίαν οἰνοπνευματώδεις ποτὶν, ἐκηρύχθη ἀθέτος.

ΕΞΟΔΟΣ

Ὅταν γῆς τὸ πρῶτον ἐπαυθῇ καὶ ἐστρεφῇ ἀπὸ τὸ παρόντος τὸ βλέμμα εἰς τὴν χαριτωμένην γαλιλαϊκὴν πόλιν, καὶ παραδοῇ μοῖρ' ἐκείνητος τὴν προσοχὴν. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸν ἀπαρμένον ἐστρεφῇ ἐν βοδῶμαζον. Μερικὰ σιβαρὰ χεῖρα τὸ ἀπρόστονον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ δύο-τρία μισοῦ καὶ ἀρκετὰ ἑλκίδια, ἤρχισεν νὰ κινῆται καὶ ν' ἀκολουθῇ τὸν μετρίχον δρόμον. Ὁ ὁμιλῶν τοῦ ἐπὶ μόνον καὶ κερμὰ φερά καὶ τὰ ἴσα ἦγον τὴν φωνὴν των εἰς τὸν ἀλλόκοτον ἐκείνων τριγών. Τὸ βοδῶμαζον, ἐπὶ τὸν σιβαρὰ. Κονεὶ του ὁ κέρως μὲ κίτρινον φροντίδα, ζυμωμένην μὲ χαρὴν, τὸ παρρηλοῦται. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἐνόηται εἰς τὴν παιδικὰ τὴν κοιλίαν νὰ συνοδεύεται μὲ τὰ παιδιὰ τῆς καὶ μ' ἐνὶ χαρῶν μετὰ τὴν νύκτα τὴν γαλιλαϊκὴν, ὅταν τὴν ἤκουσεν νὰ λέγῃ αὐτὴν μίαν φωνὴν τῆς:

Καὶ ἐν ἀνταμίᾳ σ' ἐπὶ νησί, Ἐκείνην:

Ἡγαῖον νὰ παρρηλοῦται. Παρρηλοῦται μὲ τὸ βλέμμα τὸ βοδῶμαζον, τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν, ὅς ὅταν ἐκείνην πλὴν εἰς τὴν χαρὴν τοῦ δρόμου, ἤμεινα ἀκόμη μερικὰ δεινὰ ἐκείνην εἰς τὸ παρρηλοῦται καὶ ἐπὶ ἀπερὶ τὴν διὰ νὰ διαγύσῃ τὴν ἡμέραν μου ὅπως συνήθως.

Εἶχα σχεδὸν λησμονήσει τὴν ἀκρίαν αὐτήν, ὅτε συναντῶ μίαν φιλικὴν οἰκονομίαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Πέρον κατεβάντα εἰς τὸ γκαρβὶν μου, ἡ οἰκονομία ἐπεσκέπτετο τὰ ἑλκίδια.

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

ἐπεβίβαστο εἰς τὴν ἀντιόχεια, ποῦ μὲ τὰ παρατεταμένα σπύγματα τὸν τοῦ προσέχοντος. Μία εἰς ἐκείνον τὸν συνωστισμὸν αἰσθάνομαι δύο χεῖρα νὰ κινῶν τὰ ἰδιαίτερα. Τὴν ὥρην! καὶ αὐτὴν δὲν ἀμφιβάλλω γὰρ κινεῖται ταχέως ἀναγνῶν.

Ὅχι! καίτοι περὶ μὲν... Μπα! ἤκουσα νὰ μοῖρ' ἄκουσεν μὲ κίτρινον τόνον περὶ μὲν... Καὶ αὐτὴν γὰρ εἶπε:

Ἐνὰ μικρὸν ταξίδι εἰς τὴν Προδοῦν... Ἐκείνην ἡ Αἰλὴ εἶπε μὲ ἡμεκράνιαν τὸν χειμῶνα καὶ...

Ἐπιστρέφει τῆς εὐκαιρίας νὰ φύγῃ καὶ αὐτὴν.

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλία μ' ἐνὶ τόνον, ὁ ὁποῖος ἐκείνην ἀπαρὶν διὰ τὴν ἐκείνην μου, μοῖρ' ἀπὸ τῆς:

Καί, πολὺν χρόνον αὐτὴν εἶπα πῶς αὐτὴν ἠγάπησα. Ἡ κοιλ

Ο ΟΙΚΟΣ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

32

*Ο οἶκος καὶ τὸ κράτος.

Αλλ' ὁ οἶκος, ὃν ἀπαραίτητος διὰ τὴν διπλὴν μόρφωσιν τοῦ ατόμου, εἶνε οἷς ἦτον ἀπαραίτητος καὶ διὰ τὴν συγκροτήσιν τοῦ κράτους, ὡς οὐδὲν ἄλλο εἶνε, παρὰ οἰκονομεῖν ἐν πλυνταμίᾳ, καὶ τοῖς ἔχουσιν βᾶσιν ὅτι τὸσον τὴν ἀγάπην, ὡς συμβαίνει ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλὰ τὸ δίδωκεν. Ὅπως τὸν σῶματος ἡ ὕσγια ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ποιότητος τῶν συγκροτουμένων αὐτοῦ κυττάρων, οὕτω καὶ τὸ ἔθνος ἐκαστοτε εἶνε τὸ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον οὖκ ἂν ἐξαγομμενον τῶν οἰκῶν, οἱ ὅποιοι τὸ ἐφοδιαῶσιν καὶ τὸ τροφοδοτοῦν. Διὸ καὶ ὁ Κινέριον «ἀρχὴν τῆς πόλεως καὶ οἰκονομίας τῆς πολιτείας» (principium urbis et quasi œminarium reipublicæ) τὸν οἶκον ἀπεκάλεισεν. Ὁ οἶκος, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν πολιτείαν, εἶνε καὶ αὐτὸς μία μικροπολιτεία, ἐν μικροκράτῳ, ἐν μικροβουλίῳ. Ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι ἐπάσχει καὶ ἐνταῦθα, βασιλεύειν καὶ βασιλευσθαι. Καὶ βασιλεὺς μὲν εἶνε ὁ πατὴρ, ἀντιβασιλεὺς δὲ καὶ πατριάρχης ἡ μήτηρ, τέκνα δὲ καὶ πατρὸς τὸ ἀποτελοῦσι τὸ ἔθνος. Ἀνὴρ εἶνε ἰσοβαρεὺς καὶ ἰσοδύναμος ὅλοι οἱ κοινωνικοὶ παράγοντες, καὶ τοῖς ἰσότητοι καὶ ἰσοδουλοὶ οἱ πάντες ὡς γυνεὶ ψυχᾷ πρὸ τοῦ Πλάτωνος. Παρο-

Οἶκος καὶ κράτος, ἐστία καὶ πατρίς, γενέθλιον λίκνον καὶ γῆ γενέθλιος, αἰωνίως θ' ἀλλήλῃ βοηθῶνται καὶ συμβαδίζουσιν. Οὐδέποτε θὰ κατορθωθῇ πραγματικὸν μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, ἐὰν δὲν προσηρτηθοῦν αἱ ἀρεταὶ τοῦ οἴκου. «Ὁ πατριωτισμός, εἶπεν ὁ Βάκων, ἔχει πρῶτην πηγὴν τὴν οἰκονομίαν». Ἡ ἐλευθερία τῶν οἰκονομικῶν ἡθῶν ὑπῆρξεν ἀεὶποτε ὁ ἀσφαλὴς πρὸδρομος πάσης ἐθνικῆς κατιστροφῆς καὶ ἐποδουλώσεως. Τοῦναντίον καὶ ἀπελευθερωθέντες οὐκ ἔχοντες τὰ κράτη ἐξείνα, ἐν οἷς τὰ θεμέλια τῆς οἰκονομίας διατελοῦν εἰσὶ ἀδιαιρέσιμα, καὶ τὸ αἰθέριον τῆς τιμῆς δὲν ἀποσπᾶται ἀπὸ τῆς οἰκονομίας.

[illegible]

4.

*Ο οἶκος καὶ ἡ θρησκεία.

Και εἶπε ἤδη ἀνάγκη, ἀναγνώστα τοῦ «**Ἄπ' Ὅλα**», ἀφοῦ ἐπέδειξε τὴν σχέσιν τοῦ οἴκου πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὸ κράτος, νὰ ὑπο-

δείξο καὶ τὴν στενὴν πρὸς τὴν θρησκείαν
ἀλλήσεγγονήν του :

‘Εάν τὰ ὁσβεγενειακά καθήκοντα εὐ καὶ καλῶς ἐκπληροῦνται—εἶπεν ὁ Κομφουάσιος—δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πορευθῇται τις μακρὰν ὁδὸν διὰ νὰ προσφέρει τὴν θυσίαν αὐτοῦ. Τοῖς λόγους τοὺτους τοῦ σοφοῦ Σίνου ἐξαπατήσαν ὅχι ὁ ἀναιρετικὸς τῆς θείας λατρείας, ἀπαγε! ἀλλ’ ὁς διηλοτικῶς τῆς θεοσεβειτικῆς τοῦ ὅκου χροιάς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐκαστος ὁσὸς εἶνε καὶ εἰς νῦός, ἐκάστη ἐστία καὶ εἰς βρομιάς, ἐκάστη πατρότης καὶ μητρότης μία ἱερωσύνη, εἰς τὸν ἄγνον καὶ μυρίπουν λίβανον τῆς ὁποίας τέρεται ὁ Ὑπερουράνιος· ὑπὲρ πάντων καλλίσθημα καὶ δόξανόσωμα. Ὑπάρχει θεοσεβία ἐν τῷ ὄντι καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ «καὶ ὅσον ἐκκλησίαν» καὶ ὁ Τερτυλιανὸς δὲν ἐκρίνας λόγους καὶ θαυμάσιον ἀρχοντίον τῆς συμπεριφερομένης συζύγου, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς ἀνέωθεν στέλλει μετ’ εὐφροσύνης τὰς ἐκλογίας Του. Ὑπάρχει θεοσεβία ἐν τῷ ὄντι, ὅπου ἡ μεγάλη ἀρετὴ καλλιεργεῖται τῆς ἀγάπης, τῆς συνιστώσης καὶ τὸ κέντρον καὶ τὴν περιφέρειαν καὶ τὴν ὁσίαν ὅλων τῶν Χριστιανισμῶν. Ὑπάρχει θεοσεβία ἐν τῷ ὄντι διὸ καὶ ἐνταῦθα «τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες», ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ καὶ τὸ τέκνον, τριαδίζον ἐκμαχῶν καὶ ἀποσχάσιμα τῆς Τριουγίου Θεότητος.

Ἄλλ' ἂν υπάραξη θεογονία ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπὶ-
χαι σὺς ἦσαν καὶ οἶκος ἐν τῇ θεογονίᾳ. Ἐν-
ταῦθεν καὶ βλέπομεν τὸν Θεοάνθρωπον Ἀρχη-
γόν καὶ θεμιλωτὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, οὐ
μόνον νὰ ἀντηρόνῃ τὸν οἶκον καὶ διὰ τῆς κατ'
ἄνθρωπον γεννήσεως καὶ ἀναστήσει· Του ἐν
τῷ οἴκῳ, καὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς ἐπα-
κοῆς Του, καὶ διὰ τῆς πρὸς τὴν πύανγον
Μητέρα συμπλαθεσιότητος ἀγάπης Του, καὶ διὰ
τῆς ἐξαγγίσεως τοῦ γάμου, καὶ διὰ τῆς εὐλο-
γίας τῶν παιδίων, καὶ διὰ τῆς ἀνορθώσεως
τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἐν τὴν ἐν οὐ-
ρανῷ μακαριότητα «*εισοδικῶν*» ν' ἀποκαλῇ,
καὶ ὡς «ἀσώτους» υἱοὺς τοῦ ἀνταπολῶντος νὰ
καταστηρεῖ, καὶ πρὸς οἰκογενεῖαν τὴν παρὰ-
δεῖσον νὰ παρμύβῃ. Καὶ ὅταν διὰ μιᾶς καὶ
μόνης λέξεως ὁ Διδάσκων ἠθέλησεν νὰ ἀνα-
σταθῇ τὰ πνεύματα καὶ νὰ ἀποπνευματώσῃ
τὰς ἰδέας καὶ νὰ καθορίσῃ τὸν ἀποθώρον,
ἐδωκεῖσθαι τὴν λέξιν ταύτην ὄχι ἀπὸ τοῦς ἀφη-
ρημένους ὅρους τῆς μεταφυσικῆς καὶ ἰδεολο-
γίας, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἐξῆλόντος τοῦ οἰκογενεαίων.
Καὶ ὠνόμασε λοιπὸν τὸ Ὑπέρτατον «Ὁν ὄχι
Δία, ὄχι *Γεχωβᾶ*, ὄχι *Ἀδωναὶ*, ὄχι *Βυθόν*,
ὄχι *Ἀρόνυμον*, ὄχι *Ἀπειρον* καὶ τὰ παρό-
μοια, ἀλλὰ τί· Πατέρ α· Ὁ ἐπίγειος οἶ-
κος ἱεράν ἐς τὸν νοῦν τοῦ Χριστοῦ ὡς τὸ
ἐγγύστερον καὶ ζωοποιον τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς Ἐκκλησίας ὑψήθη.

Manchester

KONSTANTINOS N. KASANIKOS

Προσπαράθετος προς

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΝ

(12345 678 9 10 11)

διέκρινε, τονίσαντες Κύριους, αὐ τοῦ εὐρηματισμοῦ
ιδίαιρας κτήσεις τῶν Ὀσμάνιδων περιερίελλοντο εἰς
τὴν Καλλιπόλιν, τὴν Ραιδεστὴν καὶ ἄλλας τινὲς
ἐπὶ τῆς πελοποννήσου τὴν Ἑλλησπόντου πόλεις, τὰς
ἁσάσις κατεῖχον ἀπὸ τοῦ 1357. Ὁ Μουράτ, ἀνδρὶς
πολύς ποῦρος ἀδείκνυτος καὶ ἀτόρητος πολέμου,
ἐπαδόχῃ ἀφύπνου εἰς τὴν ἐπείγουσαν τὸν πόρου
καὶ τὸν τοκουρκοῦ κράτους κτήσασιν, νικηθεὶς τὸ
ἔκρον ἔτος (1361) τὴν Διθυμοτείχην καὶ τὴν Ἀδρια-
νοπόλιν, εἰς τὴν ὁσίαν, μετ' οὐ πολλὴν (τῇ 1366)
μετέβηκεν εἰς Προσπύην τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κρά-
τους τοῦ. Ὅτε δὲ, ταυτοχρόνως σχεδόν, εἰς ἐκ τῶν
στρατηγῶν αὐτοῦ, ὁ πρῶτος παιδαγωγὸς τοῦ Παλά-
σχην, προχωρήσας καὶ πέραν ἰσχυρὰ τοῦ Ἀθηνῶν
κατέλαβε καὶ τὴν Φιλιπποπόλιν, ἔπειτα τοῦ αὐτο-
κράτορος τοῦ Βεζαντίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολό-
γου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ οὐποίου τὸ ἑλληνικὸν
κράτος εἶχε περιέλθει εἰς οἰκιστὴν κατάντησαν, πε-
ριορισθὲν εἰς μόνην σχεδὸν τὴν Κωνσταντινούπο-
λιν, ἤρξαντο συγκαταμένει καὶ οἱ ἄλλοι περίοικοι
ἡγεμένους τῆς Θήγγρας, Σερβίας, Βλαχίας καὶ
Βουλγαρίας, οἵτινες, ἀπὸ τοῦ Πάπα Οὐδρανῶ τοῦ
Ε' ὑποσηκηνθέντες, ἐξήρξαν σπαιοφορίαν κατὰ τοῦ
Μουράτ καὶ προέβησαν μὲχρι τῶν τευχῶν τῆς
Ἀδριανουπόλεως (1369). Ἄλλ' οἱ Ὀθωμανοὶ, στρα-
τηγούμενοι ἀπὸ τοῦ Χαδῆ-Ἰ. Λαλιῆ, ἐπεπύκνουν
διὰ νεκρῶν κατὰ τοῦ συμμαχικοῦ τούτου στρατοῦ
κατεργάζεσαν αὐτὸν. Ἐκτοτε ὁ Μουράτ ἐπιορῇ
ἐν ἀκαταπόλετον πλεον εἰς τὴν κατὰκτισιν, κα-
περὶ τὴν Ροδόπον χωρὶν καὶ κατέλαβε τὴν Σο-
ζούπολιν, τὰς Σαρίντα-Ἐκκλησίας, τὸ Σαμάνοβον
καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἕως οὗ τῇ 1375, χρόνος ἤδη
ἂν τοῦ πλεονστοῦ μέρους τῆς βορείου ὁρίζου-
σης ἀντοικιστῆς Μακεδονίας, τοὺς μὲν ἡγεμένους
τῆς Σερβίας Λάζαρον καὶ τῆς Βουλγαρίας Σίμν
παρεβόρεον ν' ἀντιγωνίσασαι τὴν κυριαρχίαν τοῦ
ἐνὸς δὲ αὐτοκράτορα Ἰωάννην κατέστησε φρό-
νιστελὴν.

Ἐν τοιαύταις, μετὰ αὐτὴν ἔτη, πρὸ 1887, οἱ ἡγεμόνες τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ἀναλαβόμενοι ὁμασθῆναι δι' αὐτοὺς, ἐπωφελοῦντο οὕτως, καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ Μοναρχοῦ πρὸς καταστολὴν διαφορῶν ἐνάντιον τῶν ἀνταγωνιστῶν καὶ σπῆσαν, ἐνόμισαν ὅτι ἡ εὐκαρία εἶναι κατάλληλος διὰ τὰ ἄρρητα καὶ πάλιν τὰ ὅπλα κατὰ τοὺς σουλτανοὺς, συμμαχήσαντες, δὲ, ἐπετιθέμενοι κατὰ τοὺς ἐν Βοσνίᾳ τουρκακοὺς στρατοπέδον καὶ ἐπέφερον καὶ ἐπὶ αὐτῷ μετὰ τὴν ἀπολείαν. Ὁ Μοναρχὸς, ποιητὴς ἐκ

τῆς ἀπροσδοκίτου ταύτης προσβολῆς, ἐδίωκετο πρὸς συμμίαν ὃν ἀντιπαύθη κατὰ τὸν δύο συμμίαν· τυχὸς δὲ οὐκ ἀνέστηκεν θάραυς, ἐπέχρησε κατὰ τῆς Νικοπόλεως καὶ πολιτοκήριας τὸν ἐν αὐτῇ καταφυγόντα Σίμαν, ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ παραδοθῇ καὶ ἑστῇσι τὸ πῦρ τὸν. Καὶ ὁ μὲν Μουρτζὶ συνεζήκωσεν τότε αὐτὸν εἰς ἀνταλλαγμὴν τῆς παραχώρησεως τῆς Σιμιστορίας καὶ ἄλλων παραδοθησάντων φρουρῶν μετ' ὀλίγον ὅρας, κατελάβον τὸν κλειστόν τῆς Βουλγαρίας, ἐπέταξεν δὲ σπῆσαι τὸν Σίμαν.

Ἄλλ' ἡ συμφορά αὐτῆς τοῦ συμμάχου τοῦ πον-
 ῆος ἐτόλμας τὸν τῆς Σερβίας ἡγεμόνα Λάζαρο-
 ὅπου, συμμαχῶντας πρὸς τοὺς Δαλμάτας, Βλάχους,
 Πολωνοὺς, Βοσνίους καὶ Ἑρζεγκοβίνους, ἔχον δι-
 καί τὴν σύμμαχιν τὴν ἡγεμόνος τῆς ἐν Ἀλβανί-
 ας Κροῦας (Ἀλβανίας) Γεωργίου Καταρίστου, περὶ
 τοῦ περιημένου Γεωργίου Καταρίστου, τοῦ πάλ-
 γοιμου Τομεντέβ-βι, ἐξηκολούθησε τὸν πάλ-
 μον ἐνισχύειν τῷ Μουράτ, πρὸς τὸν ὁποῖον πε-
 κληρονομῶντα ἔγραψεν ὅτι τὸν περιμένει εἰς τὴν
 μεθόρτα τοῦ κράτους του, ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κο-
 σσυνοβίου.

Το Κοσσυφοπόδιον, διατεταγμένον, ἐκτείνεται καὶ τοις ὅροις, λεγόμενον Κόσοβο-Πόλε, ποτὸν ἑαυτοῦ ἔτισις σημεῖαι Κοσσόβον Κέμπος, εἰναι ἐπὶ τῇ γαλλοκρατούμην πεδιάδι τῆς παλαιᾶς Σερβίας μήκους μὲν 20 περίπου χιλιομέτρων καὶ πλάτος 5, περιρρομένη διὰ τοῦ Δρίνου. Ἐδὸς λοιπόν, πάλιν ἀπὸ τῆς Αἰτίας τοῦ 1389, συνητήθησαν δύο ἄντικλινα στρατεύματα.

Ο Μουράτ, βλέπον ότι ο στρατός αυτός, και προσεβήσαν να τον πάρει Άλφραντ, μισοφόρος, ήτα πολύ δακρύματι τον ταν άπάλον, όστινες ήτι περιούσι ήχον και το πλάνη κτηνια του άνεμου, πένοντες ήτι τού μάρτυς ήδίστασε κατ' άρχήν νά επιτεθή πρώτος, διό ο συνωπλήσε πολέμανον συμβόλιον, να ουσιαστικόν ήαν δέν ήτο προτιματόμενον νά προηλάσσον ήχθον, να επιτεθή πρώτος. Πάντες όμως οι στρατιώτες, ήγομισήον τού νεαρού ήρωόμανον Bayazit, ήγνωμάτευσαν περί τού ήναντίου, και μυστα περί ήμίσου ήμα ήτη πρώτ ή επιτεθός.

Μουράτ λαλόν ήδεχθη την γυναικήν του συμβόλιον ήμα, άφού ήπληθη το ήπώμανον της νύκτος προσενόημισεν ήν την σκηνήν του, ήπλησε ήμίσον ή 27 Αιγυπτίον ήδουκε το σύνθημα της ήθίσου.

Ἡ μάχη ἔληξε μετὰ τῆς ἐπιπλοῦς καὶ
συστάσεώς. Ὁ Βασιλεὺς ὀρθήτως ἐκεί-
νην (ἐξ αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιπλοῦς) ἔλκυσε προση-
βην, ἐπέχειρει ἐπανασημαίνων ἀφ' οὗτος, οὗτος
νός ἀνδράσις, εἰς τὴν ἐπιπλοὴν καὶ ἀντιπλοὴν
τοῦ βασιλῆος τοῦ ἑλλάνου, ἀμακτοῦν δὲ μέγαν
πολεμικὸν ὄντα. Εἶτα παρ' οὗτος ἡ μνηστῆρα

[illegible]

οὐ Χριστιανοὶ ἐπὶ τοσοῦτοις πρώτοι. Ὁ Λόγιος
αἰγιασμένον, ὁ συμμωμένος σπαραξὶς ἐκστατικῶς
ἀπεθνήκει παντοφθόριον, ἡ δὲ νίκη, ἦν ὁ Μουράτ
δὲ ἐκπορεύει, μάλιστα εἰς τοὺς Τούρκους. Ἀλλ' ἡ
νίκη αὕτη, ἐν ᾗ μαρτυρήθη ἡ θαυμασιότης τοῦ Βα-
γυλῆς στρατηγικοῦ δυνάστεως, ἐπέκρουσε καὶ ἦναι ὁ
δυνατός θάνατος τοῦ Μουράτ, συνάμα δὲ καὶ ὁ
τόπος τοῦ θανάτου του.

Περὶ τὸν χρόνον, μετὰ τὴν κατὰ τὴν τοῦ πυρός, ἐν τῷ πυρὶ τῆς μάχης καὶ ἐπαυροῦν καὶ ἀπειράριθμα πτωχεύοντα, οἱ ὅποιοι ἐκλείποντο τὸ ἴδιον, ἐξαυροῦν μάλιστα διότι δὲν ἐβλεπον οὔτε ἓνα μετὰ τῶν πονούντων γέροντα, ἀλλὰ πάντες νέους, ἁλῆνως, γέροντες οὐκ ἐκείνην στρατιωτικὴν Σχολήν, ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαρβρός τοῦ ἡγεμόνος Λαζάρου Μιχαὴλ Κομπιλοῦρης, κείμενος καὶ αὐτὸς πληγωμένος μετὰ τῶν πτωχεύοντων, ἀναπαύει, ὠχρὸς καὶ κατὰ μαζιγμένους, καὶ πληγνύει καίτοι τὸν Μουράτ διὰ ἐγγειριδιον εἰς τὴν σωζομένην χώραν. Καὶ οἱ μὲν Γενταῖοι καὶ κατὰ τὴν ἑλπίαν τὸν φόντον, τοὺς οὗτοι λέγονται διατηροῦνται αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τέλος ὑποκρίνονται, ὁ δὲ Μουράτ, θανατοῦνται πληγνύμενοι καὶ πῦρ καὶ λείψαντα, ἤχησεν εἰς τὴν σκηνήν αὐτοῦ καὶ ἐβλάνυσεν τὴν ἰδίαν ἑσπέραν³.

Μουράτ τὸν Α' διεδέχθη ὁ υἱὸς τοῦ Βαγιαζήτ Α' ὁ Γαλαθρίμ, τὸν ὅποιον, ἀποθανόντα τῷ 1402, διεδέχθη τῷ 1413, μετὰ ἑνδεκαετῆς μεροληψίας καὶ ἀναρχίας. ὁ υἱὸς τοῦ Μευζήτ Α' ὁ Τσελεμπή, κατόπιν, τῷ 1421, ὁ υἱὸς τοῦ Μουράτ ὁ Β', ὁ υἱὸς τοῦ Μουράτ Β', τοῦ πορθητοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πατήρ.

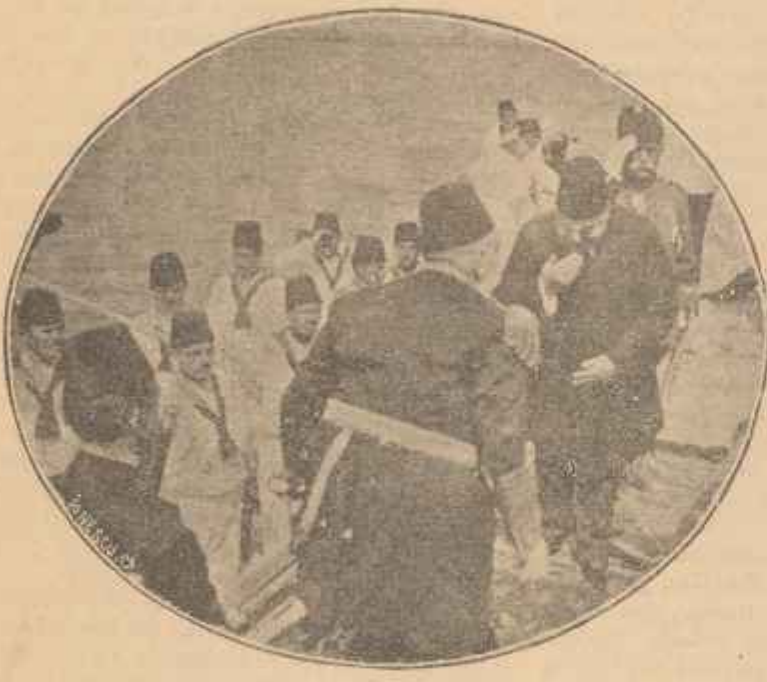
Τὴν τριακοναετὴ τοῦ σουλιάνου Μουχτὰρ τοῦ Ἡ βασιλεῖαν χαροποιεῖται ἰδιαιτέρως ἢ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐμφανίσας τοῦ περιουμένου ἔπειτα στρατηλάτου Ἰωάννου Οὐνιάδου, τὸν ὅποιον οἱ Τούρκοι ὠνομαζον σφηιδροτέρου Γιάκχου καὶ Σαϊάν, ἡγετὰ διαβόλου, διὰ τὴν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ πολέμοις συστατικῶν του δεινότητι καὶ ἀνδρείᾳ.

Οι τρεις τους Τούρκους άγώνες του Οθωμανό-
αρχοντάτου κέρδισε από την 1443, ότι, συντασσό-
νται: Ούγγρους, του Πόλωνους και άλλα γεμι-
νά εθνή, συνάμειπε τα μετ' σχεδόν να περιελ-
θω μὲν τὰ Μουράτ ἐν Αἰνῷ, αὐτὸς δὲ νὰ εἰσέλ-
θῃς τοῦ ἐν Εὐφράτῃ εὐρωπαϊκὸν ἔθνος, καὶ καταλ-
το κατὰ τὴν ὁδὸν. Καὶ ἀποφασισθὲν, ἄνθρωποι
ἐν τῇ Βουλγάρῃ, ἐκ δυνάμεως τοῦ συστρατηθῆς με-
τὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Κωνσταντινῆς καὶ ἄλλων τῶν
ἐκκλησιαστικῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἐκείνων, πέπεισται ἀποφά-
σισιν ἐκστρατεύσασθαι κατὰ τὸν ποταμὸν, ὅπως ἀπὸ
ἀνέστην τὴν ἡμετέραν τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀποφύ-
γῃς ἀπαιτητοῦς καὶ ἑλθὼν ἀνταρτῇ εἰς Ἀσί-
αν καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν σλαβιστῆν.

Τότε ο Ουεντλντ, χωρίς να χάνει στιγμή, δι-
βίβη τον Μαρσάιν, παραβιάζοντας κερκίτες
την Νόσταν, άναρθρώς την Σόφια και την
Λαυρά, και άναίτη την Κρόιαν και την
Λορέν. "Εγώ, ο Μαρσάιν, σπρώχνω
αποφασιστικά προς τον θάνατο. Άλλοι πλανήτες
και σφαίρες εις την Κρόιαν (τα πλανήτες) μί-
νην άναρθρών, ή ποίον, κερκίτες και αί-
μα της κορυφής ποίον, άναρθρώς, ός ή
τάτον, τον ήσαν άναρθρών γήινον. Επείθον
ποίον, τον ήσαν άναρθρών γήινον, άναρθρώς

1. Μοιραίοι δ' ἀπὸ τῆς Προδοίας, ἐν τοῖς πρὸ νόμοις αὐτοῖς (Νομοὶ ἐκδοθέντες) πέποιεν, ὅτι οἱ κτείναντες αὐτὴν ἐξουσίαν τοῦ Τραπεζάρου· καὶ ὅτι πέποιεν ἐν τῇ παλαιᾷ τοῦ Κοσμοπολίτου ἐκείνῃ καὶ ἐν τῇ νυνὶ ἐκδομένῃ. Ἐν τῇ παλαιᾷ τοῦ Κοσμοπολίτου οὐκ ἔστιν ὅτι τοῖς περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Προδοίας ἀλλήλων τετινόντων ἀνέμεινον, ἀλλ' ἐκεῖ τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν τῶν πέποιεν, εἰς τὴν ἐστία τοῦ Μυλοῦ διατίθεντο τοὺς κατακτείναντες αὐτὸν Πενταρχούς.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ο Σουλτάνος αποβιβάζομενος εις Θεσσαλονίκην.

Ο Σουλτάνος εις τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλονίκης.

δρους ἐνδοκίμους δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη. Ὑπερῶς, τῇ 12 Ἰουλίου 1444, ἐν Σαγγαρίῳ, δεκαετὴς μεταξὺ τοῦ σουλτάνου καὶ τοῦ Οὐνιάδου ἀναχωρή. Μετ' ὃ ὁ σουλτάνος, συντετριμμένος καὶ ἐκ τοῦ ναυτοκράτους σχεδὸν ἐπισυνθνήκας θανάτου τοῦ προεβιτέρου υἱοῦ τοῦ Ἀλλασδδὸν, παρατινίττα ὀλοομένης τῆς ἐξουσίας, τὴν ὅποιαν ἀφῆκεν βασιλευσίνως εἰς τὸν

Σουλτάν Μουράτ ὁ Α' Χουδαβενδικιάρ (1380-1389)

ὁ νικητὴς καὶ φανερωθεὶς εἰς τὴν πρώτην μάχην. δεκαετὴς τότε υἱὸν τοῦ Μεχμέτ, καὶ ἀποστέλλει νὰ ἰδιοκτησῇ εἰς τὴν ἐν Μαγνησίᾳ ἐπαύλιον τοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Οὐνιάδης, μόλις ἔμαθε τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Μεχμέτ, παρατινίττα καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς Εὐγενίου, κηρύττει ἀκρόαν τὴν συνθήκην, εἰσβαλὼν δὲ καὶ πάλιν διὰ τῆς Τραπεζουσίας, προβαίνει νικηφόρος, διὰ τῆς παρὰ τὸν Εὐγενίου ὁδοῦ,

μέχρι τῆς Βιζάντης, τὴν ὅποιαν καὶ κυριεύει κατὰ Νοῦμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1444). Μόλις ὁμοῦ ἐκπύρνωσε τὴν πόλιν, μαθητὴν κατήλκευσε διὰ εἰς τοσάκων περίπου χιλιάδων ἱμνητῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀποστείλῃ. στρατοπεδεύει μετὰ 40 χιλ. στρατὸς ὁ Μουράτ, τὸν ὅποιον ὁ υἱὸς, κινδυνὸς ἠνέγκασεν ἐν τῇ μεταξὺ ν' ἀρήσῃ τὸ ἐν Μαγνησίᾳ ἀναχωρητήριόν του καὶ ἀναλῶν ἐν νέον τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους. Τότε συνάγεται ἡ περιλάλητος ἐπέτειος τῆς 10 Νομβρίου 1444 περὶ Βιζαντινὴν μάχην, καθ' ἣν, παρ' ὅσον τὸν ὑπεράνθρωπον αὐτοῦ ἥρωισμόν, ἐνίκηθ' ὁ Οὐνιάδης καὶ μόλις κατορθώσας νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς.

Δὲν ἀποθαρούνται ὅμοις. Ἀλλὰ συναΐας καὶ πάλιν στρατὸν, συνειρηθὲς δὲ καὶ μὲ τὸν ἱερῶνα τῆς Ἀλβανίας Γεώργιον Καστριώτην, τὸν Ἰσπανό-βην, ἐκστρέφεται μετὰ τοσάκων περίπου ἑστῇ, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1448, διέρχεται τὴν Σερβίαν καὶ στήναι τὸ στρατοπέδον του ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κοσσυφοπέδιου, ἀεμῶς ἐκεῖ, ὅπου, πρὸ 39 ἔτων, ὁ συνάντησις τοῦ σουλτάνου πρόκαπτος Μουράτ ὁ Α' κατετάραξε τὸ πρῶτον τὸν συμμάχον τὸν Οὐγγρικὸν στρατὸν.

Μαλλὸν τοῦτο ὁ Μουράτ, παύσει καὶ αὐτὸς, ἄγον 150 χιλ. στρατὸς, εἰς Κοσσυφοπέδιον. Καὶ κατ' ἄρχας μὲν, προετοιμασμένος καὶ ἐκ τῶν στρατηγῶν του, ἠθέλησε νὰ διαβῇ τὸ ἀποχωρίζον τὰ δύο στρατοπέδα ποταμὸν τῆς Στενίτσας καὶ ἐπιστῇ κατὰ τὸν Οὐγγρικόν. Ἰδὼν ὅμως διὰ πολλὴ δυσωδία διὰ ἡδύναται νὰ ἐκπορθῇ τὸ ὄχρδον τοῦ Οὐνιάδου στρατοπέδου, ἐπενεν εἰς τὴν θέαν του, ἐνέστηεν τοῦ ποταμοῦ ἀνακαταστάς, ἀλλὰ καὶ σπεντογρημένος, καθύδον ἤευσεν διὰ ἥρκετο ἥδη καὶ ὁ Καστριώτης, τοῦ Οὐνιάδου ἐπίκουρος. Ὅτε ὁ Οὐνιάδης διαγράφει τὴν μεγαλειότητα ἐπὶ ζωῆς του στρατηγικὴν ἀνυστασίαν· ἀντὶ, ἀκνήτος ἐν τῇ ὀχρῶδι ἐκείνῃ θέσει του, νὰ περιμείνῃ καὶ τοῦ Καστριώτου τὴν ἀρετὴν, ὅτε ὁ σουλτάνος, ἐν τῇ μέσῃ

1. Μαγνησίᾳ «ἐπὶ πρὸς Σιπύλ» (ἄρην), τουρκιστὶ δὲ Μανία, ὅπου καὶ ἡ πόλις τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου.

δύο ποταμὸν ἐκπορθήσας, διὰ ἐξαναγκάζετο νὰ συνθροισθῇ, ἐπιτίθεται πρῶτος κατὰ τὸν ὑπερέταλασίον δυνάμειον τοῦ Μουράτ, ἀπορροπτεῖ ἀγέφυγας ὡς περὶ εἰρήνης προτάσεις τοῦτοια, καὶ συνάπτει ἐκ τῶν συστάδων μίσην κρίσιν, καθ' ἣν, διαγραφάσαν τρεῖς ἡμέρας (17, 18 καὶ 19 Ὀκτω-

Σουλτάν Μουράτ ὁ Β' (1421-1451)

ὁ νικητὴς εἰς τὴν δευτέραν μάχην.

βρίου 1448), ὁ σὺντριμὸς στρατὸς φοβεράν καὶ ἄλιν ἰσχύσεται πανωλεθρίαν. Οἱ νεκροὶ ἀνέλθον εἰς 17 μὲν χιλιάδας ἐκ τῶν Οὐγγρικῶν, εἰς 40 δὲ χιλιάδας ἐκ τῶν Τούρκων. Ὁ δὲ Οὐνιάδης ἐσώθη καὶ πάλιν διὰ φυγῆς.

ΑΝΗΓΕΤΟΣ Ν. ΜΑΛΙΣΚΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΕΛΕΟΝΔΡΑ ΔΟΥΖΕ

ΕΒΑΙΩΝ εἶναι γυναικὴ εἰς ὅλους ἡ διάσημος ἡθοποιὸς Ἐλεονώρα Δουζὲ ὡς μεγάλη καλλιτέχνης, ἐν τοῖς τοῖς καλὴ ὁλοῦ γνωρίζουσιν αὐτὴν κατὰ τὸν χαρακτήρα καὶ τοὺς τρόπους. Ὁ ἱερπεσάριος τῆς Schumann ἤρχισεν νὰ δημοσιεύῃ τὰ περὶ αὐτῆς ἀπονημονοματῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποσπόμεν μερικὰ ἐνέκδομα :

Ὁ Schumann τὴν ἐγγνώρισε κατ' ἄρχας εἰς τὴν μικρὴν ἰταλικὴν θίασον τοῦ Τουρίνου, ἐνθα αὐτὴ εὐαίμων μίση καὶ εὐφροσύνη ἀνέστη τὸ καλλιτεχνικὸν εὐαίσθητον τῆς Δουζὲ. Ἐξήρτησαν ἀμέσως νὰ τὴν προσλάβῃ, ἀλλ' ἐκείνη κατ' ἄρχας ἠρησθῇ. Δὲν εἶχε διόλου παροῖσθαι εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς ὁρίαν. Τέλος, μετὰ παρτέλεσιν καιροῦ, ἡ Δουζὲ ἀπέβη εἰς τὸν ἱερπεσάριον τῇ 4 Ἰανουαρίῳ 1880 ἐν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἡτοῦτο καὶ νὰ εἴδῃ εἰς συμφωνίαν μετ' αὐτοῦ διὰ περιοδείαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Αἱ συμφωνίαι ἐντέλεσσαν καὶ ἡ Δουζὲ ἐκστρέφεται τὸ πρῶτον ταξιδίον τῆς εἰς Ὀλλανδίαν, Βέλγιον καὶ Γερμανίαν. Ἡ ἐκστρέφει ἡτοῦτο κατὰ τὴν «Κυρίαν» μετὰ τῆς Καρμελίας ἐδωκίμην κοριόλεκτινως.

Ἡ Δουζὲ ἔχει ὡς μόνον ὁδηγὸν τὴν τέχνην τῆς οὐτὶ διὰ τῆς κρίσεως τῶν κριτικῶν ἐνδοκίμην, οὐτὶ διὰ τῆς εἰσαρξέως τῶν διευθυντῶν. Ἡ μικροτέρα ἐναγιστὴς, ἡ πλέον μικρὰ ἀδιαθεσίαι, ἡ βροχὴ ἡ χύων, ἡ σκαυθιστὴ ὄψις, τέλος, νύας τινὸς πόλεως, ἡ ὁποιαδήποτε μικρὰ ἀσχημὴ τῆς φέρει κατὰ τὴν πῶν δυνάμειν τῆς. Τότε ἀρνεῖται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παράστασιν· πολλὰς λοιπὸν ἀνεγκλίονται οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων ν' ἀλλάξουν τὸ πρόγραμμα ἢ ν' ἀναβάλλουν τὴν παράστασιν διὰ πολλὰς ἡμέρας.

Ὅλγος τὴν ἐνδιαφέρον τὴν Δουζὲ αἱ ζημίαι τοῦ θεάτρου νὰ πάντα εἶναι ἀνίσχυρα νὰ τὴν μετακρίουν. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν υἱοῦ τῆς Schumann ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

Ἐκρίσαστο εἰς τὴν Κολοκίαν· ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ θεάτρου δὲν εἶχε καὶ πολλὴν ἐμπιστοσύνην, δι' αὐτὸ ἠμνήθη νὰ παραχωρήσῃ τὸ θεάτρον διὰ δύο ἐσπερίδας, κατὰ τὴν γενναίαν ἀμοιβήν, τὴν ὅποιαν τοῦ ὑπερῶς τέλος ἐπέσθη νὰ παραχωρή μόνον δύο ἀπονηματίας τὴν ἐβδομάδα. Τὴν 19 Ἀπριλίου ἐπαύθη ἡ «Κυρία» μετὰ τῆς Καρμελίας, καὶ τοὶ δὲ δὲν ὑπῆρχον ἡ συνθήκη τῶν ἀπονηματίας παραστάσεων, τὸ θεάτρον ἤτο ἀνεκρίτως καὶ αἱ εἰσπράξεις ἀνέλθον εἰς 12,000 φράγκα. Πρὸ τοῦ αἵματος τῆς παραστάσεως αἱ αἱ θέσεις εἶχον ἐνοικιασθῇ διὰ τὴν δευτέραν παράστασιν, ἡ ὁποία διὰ

ἀδίδετο μετὰ τὴν «Μαγνησίαν». Τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς τηλεγράφου τῆς ὁδοῦ τῆς τοῦ ἀποχωρήσεως, ἡ ὁποία ἔμενεν εἰς Βουρ, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιεῖται νὰ τῆς ἐνοικιασθῇ ἐν οὐκ ὀλίγῃ τιμῇ. Δὲν ἔμενε πλέον κατὰ, ἐν ταῖς ταῖς, γὰρ τῆς παραστάσεως, κατεσκεύασθη ἡ μικρὴν ὁδοῦ τῆς παραστάσεως. Ἐνθ' ὅτι πάντα ἔσαν ἔτοιμα, ἡ Δουζὲ κατὰ τὸν Schumann, ἡτοῦτο διὰ τὸν ὁποῖον τῆς διὰ νὰ τοῦ ἀναγγεῖλῃ ὅτι δὲν διὰ ἐπὶ τὴν ὁδοῦ.

Εἶθε ἀδελφεῖς :
— Ὅχι.
— Τίτι !
— Νοτίζω καὶ δὲν διὰ τὴν ὁδοῦ, διὰ τὴν ὁδοῦ, καλὰ τὸ μέρος μου, δὲν διὰ τὴν ὁδοῦ.
— Μὰ δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ τῆς.
— Καὶ θυτῇ :

ΕΛΕΟΝΔΡΑ ΔΟΥΖΕ
ἐκστρέφεται τὴν «Κυρίαν».

ἄδιδετο μετὰ τὴν «Μαγνησίαν». Τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς τηλεγράφου τῆς ὁδοῦ τῆς τοῦ ἀποχωρήσεως, ἡ ὁποία ἔμενεν εἰς Βουρ, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιεῖται νὰ τῆς ἐνοικιασθῇ ἐν οὐκ ὀλίγῃ τιμῇ. Δὲν ἔμενε πλέον κατὰ, ἐν ταῖς ταῖς, γὰρ τῆς παραστάσεως, κατεσκεύασθη ἡ μικρὴν ὁδοῦ τῆς παραστάσεως. Ἐνθ' ὅτι πάντα ἔσαν ἔτοιμα, ἡ Δουζὲ κατὰ τὸν Schumann, ἡτοῦτο διὰ τὸν ὁποῖον τῆς διὰ νὰ τοῦ ἀναγγεῖλῃ ὅτι δὲν διὰ ἐπὶ τὴν ὁδοῦ.

Εἶθε ἀδελφεῖς :
— Ὅχι.
— Τίτι !
— Νοτίζω καὶ δὲν διὰ τὴν ὁδοῦ, διὰ τὴν ὁδοῦ, καλὰ τὸ μέρος μου, δὲν διὰ τὴν ὁδοῦ.
— Μὰ δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ τῆς.
— Καὶ θυτῇ :

ΠΡΟΣΕΧΩΣ :

"Η ΓΥΝΗ"

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΛΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ, ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΕΓΓΑΜΟΥ

με ποικίλα καὶ ἀφθόνητος συντάξας πρὸς διατήρησιν τῆς ἐπαρχοῦς καλλογῆς καὶ δημιουργίας νύας. Ἐργὸν πρωτότυπον καὶ μοναδικὸν διευθυντὸς τοῦ ἱερικοῦ περιοδικοῦ «Ἰστοκράτους» καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τοῦ «Ἀσ' Όλα»
Οἰδεύει κατὰ, οὐδ' ἓν εἶδος, οὐδ' ἓν γυνὴ πρὸς νὰ μίση χωρίς τ' ἀντήρην τοῦ θαυμάσιον αὐτὸν ἔργον τοῦ αἵματος διὰ τῆς γυναικὸς· διαρκὴς ὄψις, αἰώνιος ἀσχημὴ καὶ πανοικτινὸν σφρίγος. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἐκ 2 τόμων ἐκ 200 περίπου σελίδων ἑκάστου. Τὴν ἰδίαν γυναικὴ Ε.
Ἐργατοὶ γίνονται : Ἐν Πέτρῳ : Γραφεῖα «ἸΠΟΚΡΑΤΟΥΣ», ὁδὸς Χατ' ἡ-Μετ' ὁδ. 6 — Ἐν Γαλατῇ : Γραφεῖα τοῦ «ἈΠ' ΟΛΑ», Περικλῆος 240, Σαῖος γὰρ, ἄρ. 16 — καὶ παρὰ τῇ Διευθύνει τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ» τῶν ΚΥΡΙΩΝ. Τὸ αἶμα ἀποστέλλεται ἡ σχετικὴ ἀγγεῖα.

— Διότι ἔχω εἰσπράξει 12,000 φράγκα.
— Ἀ! Μὰ ἡ ἀποκρίσις μου εἶναι ἀμετάκλητος· καταλαμβάνει δὲν διὰ τῆς καλῆς, δὲν διὰ νὰ εἴδῃ τὸ δημόσιον.
— Καὶ αἱ εἰσπράξεις ; τὰ ἔδοξε ;
— Ἀδελφοί ! Πῶς νὰ εἴδῃ εἰς πᾶσι παρὰ-στασίαι ;
— 150 φράγκα.
— Ὅχι, οὐκ εἰς τὴν ὁδοῦ.
— Ἀποκρίσις πολλὰ, κατὰ, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ παύσῃ. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποχωρήσεως μετὰ εἰδοποιεῖται ὅτι διὰ εἴδῃ.
— Καὶ αὐτὴ εἶναι «δημόσιον», ὡς αἱ ἄλλαι ἐπαποστέλλεται καὶ αὐτὴ.
— Μὰ εἶναι πολλὰ ἄρρη ! Αἱ θέσεις τοῦ θεάτρου ἠτοκρίθουν δὲν εἰσπράττονται νὰ εἰσπράττονται κατὰ τὴν ὁδοῦ.
— Διότι ἐκστρέφεται νὰ τῆς ;
— Μάλιστα, κατὰ.
— Εὐαίμων, ἔστω, ἀλλὰ οὐκ εἰδοποιεῖται ὅτι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ἐπὶ 15 ἡμέρας. Ἡ ἐκστρέφεται οὐκ εἶναι κατὰ νὰ γίνῃτε περιστάσεις.
— Τίποτος ὁδοῦ καὶ εἰσπράττονται. Ἐκστρέφεται, εἰσπράττονται, ἀλλ' ἐκστρέφεται νὰ διακρίνῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας εἰς παραστάσεις.

Ἐν ἄλλο ἐπιστάδων εἶναι πολλὰ χαρακτηριστικὰ : Ἐκστρέφεται εἰς τὸ βασιλικὸν θεάτρον τῆς Στουτγάρδης, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξήρτησε κατὰ τὴν τῆς τῆς πρῶτῃ εἰς ποίαν στήναι διὰ ἡδύναται νὰ παραστήσῃ τὰ συγγαγγητῶν του εἰς τὴν καλλιτέχνη.

Εἰσπράττονται εἰς τὴν Μεγαλειότητά του ὅτι εἶναι πολλὰ σκευασμένη, ἀλλὰ μὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν δεχθῇ. Τώρα εἶναι ἀφοσιωμένη εἰς τὴν τέχνην μου, αἱ δὲ ἐπισπράττονται μετὰ ἀναμολοῖν εἰς τὴν περὶ τῆς, τὴν ὅποιαν μίση.

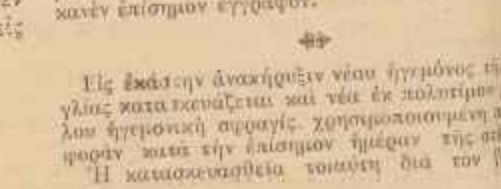
Κατὰ τὸ ἐπόμενον διαιρέμα, ὁ βασιλεὺς συνοδεύομενος ἀπὸ τὸν ὑποκρίτην του, εἰσπράττονται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐξήρτησε νὰ παραστασθῇ πρὸς τῆς Δουζὲ. Ὅσον τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐξήρτησε νὰ πᾶσι τὸ δημόσιον τῆς ἡθοποιῶν καὶ ἐκστρέφεται τὴν ὁδοῦ.

Πῶς εἶναι ;
— Ὁ βασιλεὺς.
— Ἀποκρίσις, κατὰ, διότι δὲν εἰσπράττονται νὰ δεχθῇ κατὰ τὴν ὁδοῦ, ἀδύνατον.
— Δὲν περὶ τῆς διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.
— Ἀδελφοί, κατὰ, εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῇ ἐπὶ τῆς.
— Κατὰ...
— Μὰ ἐκστρέφεται δὲν διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ νὰ ἐκστρέφεται τὴν ὁδοῦ, ἀδύνατον νὰ τῆς ἀποστέλλεται εἰς τὴν ὁδοῦ.
— Ὁ βασιλεὺς ἀνεγκλίονται μισθῶν.
— Μετὰ τῆς στήναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὴν ὁδοῦ.
— Δὲν εἰσπράττονται κατὰ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τῆς ὁδοῦ.
— Δὲν εἰσπράττονται κατὰ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τῆς ὁδοῦ.
— Δὲν εἰσπράττονται κατὰ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τῆς ὁδοῦ.
— Δὲν εἰσπράττονται κατὰ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τῆς ὁδοῦ.

Δὲν εἰσπράττονται κατὰ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τῆς ὁδοῦ.

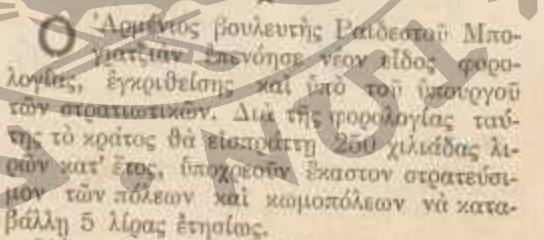
ἔάν τις ἀδικήσῃ ἐν ᾧ οὐκ ἔστι νόμος· ὁ νόμος τοῦτο ποιεῖ
ἐπὶ προσώπου τῆς ἰδίας αὐτοῦ φυλῆς, ἢ φυλῇ

ὄνον
πυλῶ

ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἀνάγκης ἀπὸ ἀνάγκης. **«Ἡπειροί»** — Τὸ ἐπὶ τὸν **ἐκείνους** **«Ἡπειροί»**, ὅπου ἐκείνη ἀπὸ ἐκείνης ἡ κ. Ἑλληνιστὶ Μαθηματικῶν, ἀνακρίνεται διὰ τὸν αὐτὸν τὸν πραγματικὸν τοῦ καὶ τὴν πολλὴν φιλοσοφίαν τοῦ. Εἰς ἀποκρίσιν αὐτῶν ἀπάντησε τὸ ἀπελθόντων ἰσχυρῶς τὸν δοκίμιον λόγον τοῦ μαθηματικῶν καὶ τὴν ποιητικὴν ἀποκρίσιν ἀπὸ ὧρας ἐκείνης. Ἐνὶ λόγῳ τὸ ἐκείνους τοῦτο εἶνα μὴ ἐκείνη φιλοσοφία πανταχόθεν, εἰς τὴν ὅπου ἀνακρίνεται τὸ ἀνακρίνεται μὴ τὸ λαμβάνει μέρος. Τίτλι τοῦτο γρ. 6.

ὁρῶντες τοὺς ἑταῖροι· Ἡ παρομοίωσις τῆς Σατ. Καν.
 = Δι' Ἑρπονίαν· Ἡ ζωὴ τῶν ἀποστόλων· Το
 ἔκτασις τοῦ Ἑλλήνων ἑνότητος· Ἐκτὸς ἑλλαν τῶν
 Λοιπῶν· Ἡδὲ καταπόσις τῆς ἰστορίας τῆς ἀποστολῆς
 40 παριστάνει· Ἡ ὑπερβολὴ τῶν ἀνθρώπων λεγομένων·
 Τὸ ἄλγος τῆς νύκτος· Ἀποδοτὴ ζωῆς
 Ἑλλήνων τῶν ὁρέων· Οἱ ἀπαιτήσεις τῶν Παρισίων·
 Ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀλλοίων ἀλλοίων

...είναι, εγείνει λόγους, μαρτυρεί άλλων, ότι μίαν τροποποίησιν και περί της πολεμικής εγκαταστάσεως και πολυθυρυσσίων κανονισμών των Γαλλοσημιτών τούτων, οι όποιοι εύρισκονται επί μίαν δεκαετίαν υπό την έγκρισιν του Έθν. Μ. Συμβουλίου, χωρίς επί τέλους να κατορθώθῃ νά κυριδῶσιν έλλείψει χρόνου. Κατά τας δόσεις εισηγήσεως, οι κανονισμοί ούτοι θά είναι γκεκριμένοι περί τας αρχάς του εικοστού αιώνα αιώνας, ότε και θά εφαρμοσθῶσιν ώριμώς.

Ο Ἀθηναῖος βουλευτής Εὐδοκτὰς Μπα-
γιάτσης ἐπενόησε νεν εἶδος φορο-
λογίας, ἐγκριθείσης καὶ μὲν τοῦ κυβερνοῦ
τῶν στρατιωτικῶν. Διὰ τῆς φορολογίας ταύ-
της τὸ κράτος θὰ εἰσπράττει 250 χιλιάδας λι-
τρῶν κατ' ἔτος, ὑποχρεῖται ἑκάστον στρατεύσι-
μον τῶν πόλεων καὶ κοινοπόλεων νὰ κατα-
βάλλῃ 5 λίρας ἑτησίως.
Ἄξιος ὁ μισθὸς τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ

Ραιδεστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὡς συνταγματικοὶ πολῖται προτείνομεν εἰς τὴν σεβαστὴν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν ἐν ἄλλῳ εἶδος φορολογίας, τὸ ὁποῖον ἐγκρινόμενον καὶ ἐφαρμοζόμενον θὰ καλύπτῃ ὁλόκληρον τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους.

Δὲν τὸ κείμενον διὰ τὰ ἐπισκιασσομένην ἐξουσίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Μπογιατζιάν, ἀπαγε! Ἄλλ' ἐξ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ ἐξ ἀγάτης πρὸς τὴν κοινὴν ὀθωμανικὴν πατρίδα.

Ἰδοὺ ἡ ὑφ' ἡμῶν προτεινομένη φορολογία: Νὰ φορολογηθοῦν οἱ ὑπὲρ τοῦ ὀθωμανοῦ, ὅσοι ἀντὶ φροῖου φοροῦν καπέλλον.

Νὰ φορολογηθῇ ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν κατὰ κυβικὸν μέτρον.

Νὰ φορολογηθῇ τὸ ἥλιακόν φῶς (τὸν τρόπον ὅς τὸν ὑποδείξῃ ὁ κ. Μπογιατζιάν).

Νὰ φορολογηθῇ ὁ ὄπνος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ὠρῶν, ὅσας ἑκαστος κοιμάται.

Ἡ φορολογία αὕτη θὰ ἔχῃ καὶ ἠθικὴν ὠφέλειαν, ὡς μέλλουσα ν' ἀποσπᾷ πολλοὺς ἐκ τῆς τεμπελίας.

Καὶ τελευταῖον νὰ φορολογηθῇ ὁ χρόνιος βήχας, ὁ λεγόμενος ἀρχοντόβηχας, ἀποδ' χρησιμεύει πρὸς ἐπίδειξιν, ἀποτελὼν ἀντικείμενον πολυτελείας.

ΑΝΤ... ΠΑΡ...

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΟΛΛΗΝΔΙΑΣ

Ἰσχύουσιν ἐπὶ 70 ἔτη, κληρονομεῖται κατὰ διετησίαν.

Εἰς τὴν προσηχὴ κλήρωσιν τῆς 2 αὐγούστου

ὁ πρῶτος λαχνὸς κερδίζει

₯. 125.000

ἑτέροι 1999 λαχνοὶ

κεραίζουσι μικροτέρα ποσά

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

₯. 168 πληρωνόμενα ἐφ' ἀπαξ.

Δι' ἀγορὰς ἀποκαθίσταται πρὸς τοὺς κκ.

P. Addally et Cie, Χουρσί: Χάν, ἀρ. 14,

15 Γαλατῆ, Κωνσταντινούπολι. Οἱ ἐν

τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ παρα-

καλοῦνται εὖ προμηθεύσαι τὸ τίμημα διὰ

ταχυδ. ἐπιταγῆς μνηστεύσθαι ἢ διὰ ταῖς.

Μέτρα προφυλακτικά διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς ἐνδεχομένης πυρκαϊᾶς τῶν Βαλκανίων.

Νέος γνωρίζων, ἐκτός τῆς ἑλληνικῆς, γαλλικῆς καὶ τουρκικῆς, μάτοχος τῆς ματαιοτιχογραφίας, μετὰ πείραν καὶ καλὰς συνστάσεις ζητεῖ θέσιν.

Διεύθυνσις: Κύριον Ἑμ, Ζαρηγιάννην, βιβλιοπώλην, Γουσκῆ καλδερῆ, ἀριθμ. 22. — Κων/πολις, διὰ τὸν κ. Μ. Σ.

ΜΑΜΜΕΛΗΣ

Εἰδικὸς στομαχολόγος ἐκτρός

Πέραν, 5, ὁδὸς Θεάτρου

ΓΕΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΕΓΚΥΩΝ ΚΑΙ ΤΙΚΤΟΥΣΩΝ ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ

τῶν διακεκριμένων τῆς πόλεως μας Ἱατροῦ

Ἀπαραίτητος ὁδηγὸς πάσης ἐγκύου, διότι διὰ τῆς μελέτης αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ κανονικὴ πορεία τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ προλαμβάνονται πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ κίνδυνοι.

Πωλεῖται παρ' ὅλας τοῖς βιβλιοπωλείαις τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀντὶ γρ. 5.

Εἰς Θεσσαλονίκην.

— Εἰμαι τῆς γνώμης ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀρῶμεν τὸν Μεγαλειότατον νὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ κάμωμεν τὴν πόλιν μας πρωτεύουσαν.

— Ἐ! οὐς! καταβῆτε κάτω, ἔχετε ἀμνηστευθῆ.

Χρήσιμος προφύλαξις!

(Δξέμ)